

РЕШЕНИЕ

№ 3309

гр. София, 14.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 14.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **8471** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/. Образувано е по жалба на Българска академия на науките, представлявана от председателя акад. С. В., срещу Заповед № 18-4172/01.06.2015г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/-С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 ЗКИР е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, състоящо се в нанасяне граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1970.4347 в съответствие с регулационен план на м.Ботаническа градина, Район „В.“ и приложения документ за собственост.

Претендира се отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че съгласно чл.51 и Наредба № 3/28.04.2005г. непълнотите и грешките в кадастралната карта се отстраняват по заявление на заинтересуваното лице след съставяне на акт за непълноти и грешки. В случая жалбоподателят бил уведомен за издадената заповед, но не бил уведомен за образуваното административно производство и акт за непълноти и грешки не бил съставян и подписан от академията. Поради това оспорващият намира, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, доколкото лишава от участие в производството страна, чиито права са засегнати от изменението, а неподписването на акт за непълноти и грешки е пречка за одобряване

на изменението. Досежно последното възражение мотивира, че и към момента не е отменена разпоредбата на чл.31 ЗКИР, изрично препращаща към наредбата, която от своя страна изисква съставянето на посочения акт. Неучастието на оспорващия в административното производство довело и до материална незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като последният е издаден без преди това да е изследван въпроса и да е констатирана липсата на материалноправен спор за собственост между страните, което по см. на чл.54, ал.4 ЗКИР е пречка за отстраняване на непълноти и грешки до решаване на спора по съдебен ред. поддържа, че е налице спор за собственост, тъй като на основание чл.10, ал.2 от Закона за Българската академия на науките, академията е собственик на имот с идентификатор 68134.1970.144, с площ 302 329 кв.м, ботаническа градина – Б., находящ се в [населено място], Район „В.“, като имотът, посочен в процесната заповед – ид.68134.1970.4347 е идентичен с ПИ със стар пл.№ 4064 и е част именно от територията на ПИ 68134.1970.144, собственост на Б.. Върху терена на Б. градина било изпълнено мероприятиято, за което е отреден, което според жалбоподателя не позволява възстановяването на собствеността по реституционните закони. Твърди се и нарушение на чл.58, ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г., тъй като органът се е произнесъл по заявление от 2013г., като е одобрил нанасянето на нови обекти в кадастралната карта въз основа на нотариален акт от 2015г.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от юрк.П. и юрк.С.. Претендират присъждането на направените в производството разноски по представен списък. Подробни съображения излагат в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът по оспорването - началникът на СГКК-С., не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Заинтересованите страни В. К. П., Ц. К. П. и И. К. Г. в писмен отговор по жалбата изразяват становище за недопустимост на оспорването, тъй като от Б. не са представени доказателства за собственост по отношение на имот с идентификатор 68134.1970.4347 и съответно не е налице активна процесуална легитимация за обжалване на изменението на кадастралната карта. При условията на евентуалност са мотивирани съображения за неоснователност на жалбата, тъй като правото на собственост върху процесния имот е възстановено с Решение № 10033/03.07.2009г. на ОСЗ „О. купел“, влязло в законна сила на 21.10.2009г. и с процесното изменение е нанесен в кадастралната карта. Отделно от това се сочи, че поради огромната разлика в площите на имота, отреден за нуждите на Б. за ботаническа градина и този, описан в заповедта на министъра на земеделието, определяща запазване правото на ползване на Б. върху земите в кв.Д., е извършено редуциране на предоставената на Б. площ като са определени точните граници в четирите посоки, което редуциране е отразено в А. № 6504, като на гърба му са посочени имотите, които остават в границите на Б. градина и сред които имоти не фигурира собственият на заинтересованите страни имот.

В съдебно заседание заинтересованата страна В. К. П. чрез пълномощника си Л. П., поддържа изразеното становище за недопустимост и при условията на евентуалност – за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмена защита.

Заинтересованите страни Ц. К. П., С. Т. С. и А. Т. С. /последните две страни конституирани като наследници на починалата в хода на съдебното производство И. К. Г./, молят жалбата да бъде отхвърлена като съображения излагат в писмени бележки, в които по същество се преповтаря изложеното в отговора на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С Решение № 10033/79А от 03.07.2009г. на ОСЗ „О. купел“ /л.43/ е възстановено правото на собственост на наследниците на Д. Г. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 3,090 дка, нахождаща се в строителните граници на Д., местността „Ридищата“, имот № 4064, парцел № 641 от кадастрален план, изработен 1950г., при граници /съседи/: по документ – Т., К. В., Г. С., М. А.; по скица – имоти с пл.№ 4087, 4088, 4140, 4141, 4062, 4063, 4072, 4086. В решението е посочено, че се издава в изпълнение на Решение от 04.05.2007г. на Софийски районен съд, ГО, 24 състав по гр.д. № 16595/2006г. Видно от удостоверение № 001656/17.12.2007г. /л.68/, наследници на Д. Г. Б. са заинтересованите страни В. К. П., Ц. К. П. и И. К. Г..

Посоченото съдебно решение е постановено в производство по реда на чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ. С него по жалба на В. К. П., Ц. К. П. и И. К. Г. е отменено Решение № 9038/27.07.2006г. на ОСЗ „О. купел“, с което е отказано възстановяване правото на собственост върху процесния имот в съществуващи /възстановими/ стари реални граници и е възстановено правото на собственост върху описания в последващото решение на ОСЗ земеделски имот. Решението е влязло в сила на 05.06.2007г. Въз основа на Решение № 10033/79А от 03.07.2009г. на ОСЗ „О. купел“ е съставен Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, възстановен по реда на ЗСПЗЗ № 18, том I, рег.№ 1054, дело № 15/2015г. /л.58-59/.

Административното производство по издаване на оспорения акт е образувано по заявление вх.№ 94-41090/15.07.2013г. /л.65/, подадено от В. П., с което тя е поискала нанасянето на възстановения имот в кадастралната карта с идентификатор 68134.1970.144. С писмо изх.№ 94-41090-22-10-16558/15.08.2013г. на ответника /л.64/, заявителката е уведомена, че одобрената кадастрална карта в частта за процесния имот е оспорена по съдебен ред, поради което до приключване на съдебното производство процедура по изменение не може да бъде процедирана.

С молба вх.№ 07-4448/20.04.2015г. В. П. отново е поискала попълване на имота в кадастралната карта с проектен идентификатор 68134.1970.4347.

След извършване на проверка на материалите и данните по заявлението, е изготвена скица-проект за изменение на кадастралната карта /КК/ № 15-65625/17.02.2015г. /л.60/, видно от която се предвижда заличаване на ПИ с идентификатор 68134.1970.144 с площ от 302 329 кв.м, трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – Ботаническа градина, собственик – Б. – Ботаническа градина, вписан на основание Акт за частна държавна собственост № 6504/28.06.1995г., издаден от ТОА „В.“ и нанасяне на ПИ с проектен идентификатор 68134.1970.4348 с проектна площ от 299 215 кв.м и ПИ с проектен идентификатор 68134.1970.4347 с проектна площ от 3114 кв.м, при съседи на последния имот – ПИ с идентификатор 68134.1970.4348, т.е. имотът на заинтересованите страни се нанася върху част от имота на Б. с идентификатор по одобрената кадастрална карта 68134.1970.144.

Въз основа на горното от ответника е издадена обжалваната в настоящото

производство заповед. Като фактически основания в нея се сочат подаденото от заинтересованата страна заявление за изменение на КККР и приложените към него документи и материали, определени по чл.58, ал.3 и ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, а като правно основание са посочени разпоредбите на чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 ЗКИР.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице С. К., което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание, се установява следното:

За района на Б. градина, в който се намира процесния имот, е наличен неodobрен кадастрален план от около 1950г., в който с кадастрален № 4064 е нанесен процесния имот. В разписния лист към плана имотът е записан на името на Д. К. В.. Площта на имот пл.№ 4064 по този план, изчислена графично е 3090 кв.м.

Със Заповед № 627/12.12.1960г. /л.10 по делото/, е одобрен Регулационен план на м.Ботаническа градина. Върху този план е отразен терена, отреден за ботаническа градина в размера и граници съгласно регулация преписка № 557/1960г. Като кадастрална основа на този регулационен план са показани границите на имотите от кадастралния план, включително имот с пл.№ 4064.

Следващият кадастрален план е одобрен кадастрален план от 1970г., попълван през годините. Върху този кадастрален план за терена на ботаническата градина са заснети и отразени съществуващите на място изградени алеи, езера, сгради и др. В този кадастрален план процесният имот не е нанесен, въпреки започната процедура за нанасяне на същия като имот с проектен пл.№ 2272.

Въз основа на Заповед № УЗ-006/25.01.1995г. на министъра на земеделието /л.13/, територията на ботаническата градина, определена по регулационния план от 1960г. е редуцирана до около 307 000 кв.м, като границите на тази редуцирана територия са подробно описани в заповедта /границата на тази редуцирана територия е нанесена с червен контур на скица - Приложение 1 към СТЕ/. Въз основа на заповедта е съставен А. № 6510 /л.15/, в който границите на имота на Б. са описани така, както те са описани в заповедта на министъра на земеделието. Съставен е и А. № 6504 /л.14/ с идентично съдържание с А. № 6510, като на гърба на този акт е добавен текст, подписан от началник Отдел „Държавни имоти“ на Район „В.“-СО, според който текст е извършено анкетиране, като са записани номера на кадастрални имоти, които според това анкетиране попадат в редуцираната площ на ботаническата градина. Според експерта не е ясно въз основа на какъв картен материал и по каква методика е извършено описаното на гърба на акта анкетиране. От извършената от него проверка се установява, че част от номерата на имотите /20 имота/, описани в списъка на анкетирането на гърба на акта като включени в обхвата на ботаническата градина след редуцирането на площта ѝ не попадат в площта, заградена от описаните в акта граници, а част от попадащите в тези граници имоти, включително процесния, не са описани като анкетирани. Имотите, които не са описани като анкетирани, не са гранични и не образуват общ контур, който би могъл да се явява като изключен от площта на ботаническата градина при редуцирането ѝ. Поради това разминаване вещото лице счита, че следва да бъде даден приоритет на описаните в акта за държавна собственост граници на редуцираната площ, които са ясни и еднозначно

описват затворен контур, отговарящ по площ на площта, описана в А..

Този извод на вещото лице се основава и на отрежданията в регулационните планове, съхранявани в Район „В.“-СО, както следва:

-Регулационният план от 1960г., наличен в копие в Район „В.“ – това копие е пречертано върху кадастралната основа, изготвена след 1970г., като върху тази основа са нанесени, както съществуващите на място изградени алеи, така и са пренесени за нуждите на СО-район В. граници на имотите от кадастралния план от 1950г.

- Изработен върху мелинекс в М 1:1000 кадастрален план на редуцираната територия на Б. градина по Заповед № УЗ-006/25.01.1995г. на министъра на /цифров модел и копие на същия план в М 1:2000, заверено от М./.

Действащият регулационен план за района на ботаническата градина е този, одобрен със Заповед № 627/12.12.1960г. Върху този план са нанасяни частични изменения, които не попадат върху редуцираната територия на Б. градина. Към момента, съгласно влезлия в сила ОУП на С., приет с Решение № 697 по Протокол № 51 от 11 ноември 2009г. и Решение № 960 от 16.12. 2009г. на Министерски съвет, имотът попада в рамките на Общия устройствен план и е в зона Тзсп — Терени за специални зелени площи – посочен с червена стрелка на извадката – приложение 2 към заключението.

Процесният имот с проектен идентификатор 68134.1970.4347 е идентичен с имот с пл.№ 4064 от стар кадастрален план от 1950г. и е идентичен имот с пл.№ 4064 от кадастрална основа на регулационен план от 1960г. Имот със стар кадастрален номер 4064 /идентичен с имот с проектен идентификатор 68134.1970.4347/ е част от терена на Б. за Ботаническа градина, описан в Заповед № 627/12.12.1960г. на председателя на ИК на СГНС; част от терена на Б. за Ботаническа градина, съгласно Протокол 24.12.1960г. на Б. РНС /л.9 по делото/; част от терена на Б. по скица към тях по кадастър от 1950г. /л. 30 по делото/; част от терена по А. № 4029 /16.01.1961г. /л.11 по делото/.

Имот със стар кадастрален номер 4064 /идентичен с имот с проектен идентификатор 68134.1970.4347/ е част от терена, описан в Заповед № УЗ-00-6/25.01.1995г. на Министъра на земеделието /л.13 по делото/, същият имот е част от терена, описан в А. № 6510, 6504 по преписка от 28.06.1995г. и приложен ексекутив-скица към тях .

Имот със стар кадастрален номер 4064 /идентичен с имот с проектен идентификатор 68134.1970.4347/ попада в поземлен имот с идентификатор 68134.1970.144, площ 302329 кв.м, Ботаническа градина-Б., находяща се в [населено място], Район „В.“, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед КД-14-54/14.04.2014г. на изпълнителния директор на АГКК /Скица № 15-145688-08.04.2015г./.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и е подадена от лице – адресат на акта. Съгласно чл.54, ал.4, изр. 3-то ЗКИР заповедта за одобряване на изменението на кадастралната карта и кадастралните регистри се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс на заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението, съответно заинтересуваните лица, чиито права и законни интереси се засягат неблагоприятно от този акт имат право да го оспорят по съдебен ред. "Заинтересовани лица", според легалната дефиниция на § 1, т.13 ДР ЗКИР /нова - ДВ, бр. 36 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 49 от 2014 г./, са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими

имоти, а в случаите на предоставени права на управление - ведомствата и общините, на които са предоставени правата. От приложените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че собственик на ПИ с идентификатор 68134.1970.144 – заличен с процесната заповед, е Българска академия на науките /въпрос, който всъщност не е спорен между страните/, като имотът, представляващ Ботаническа градина на Б., се предвижда да бъде нанесен с нов идентификатор 68134.1970.4348, но с променени граници и с по-малка площ. Това обуславя и правния интерес от оспорването, обратно на твърденията на заинтересованите страни.

Видно от доказателства по делото, оспорената заповед е съобщена на жалбоподателя с писмо с известие за доставяне PS 1040 037TEX 0 на 06.07.2015г. /л.31 – долу/, като за точната дата на връчване на писмото е представена и справка от [фирма] /л.144-147/. Жалбата е подадена по пощата на 20.07.2015г. с известие за доставяне PS 1000 027Z8W U /л.176/, като датата се установява и от пощенското клеймо върху плика на 190 по делото. Предвид това съдът приема, че е спазен и преклузивният 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения: Като извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия и служебно – на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – началника на СГКК-С., като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР, съгласно която измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издателя на акта, указания относно реда и срока за обжалване. От фактическа страна заповедта е мотивирана с подаденото от заинтересованата страна В. П. заявление за изменение на КККР и приложените към него документи и материали, определени по чл.58, ал.3 и ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, а като правно основание са посочени разпоредбите на чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 ЗКИР. За мотиви на акта следва да считат и фактите, съдържащи се в документите към административната преписка по издаване на акта, част от която са и доказателствата за всички процесуални действия, извършени в рамките на административното производство.

Съдът намира, че са налице отменителните основания по т.3 и т.4 на чл.146 АПК – оспореният акт е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон.

В Държавен вестник, бр.49 от 13 юни 2014г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за кадастър и имотния регистър. С посоченото изменение се засягат разпоредбите на чл.51-чл.54 ЗКИР, предвиждащи

основанията и реда за изменение на кадастралната карта. Процесната заповед е издадена при действието на изменените разпоредби – на 01.06.2015г., и те следва да бъдат съобразени при преценката за нейната законосъобразност – чл.142, ал.1 АПК. Според действащата разпоредба на чл.54, ал.1 от закона, непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. С изменението на закона е отпаднало законното изискване, регламентирано в чл.53, ал.3 ЗКИР, преди изменението на разпоредбата, обн. ДВ, бр.49/2014г., за съставяне и съответно подписване на акт за непълноти и грешки, поради което на основание чл.13, ал.1 ЗНА следва да се приемат за изгубили сила разпоредбите на чл.58 и сл. от Наредба № 3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на КК и КР, приети по прилагането на вече изменените разпоредби на чл.51 - чл.54 ЗКИР. Предвид това възражението на оспорващия за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо в несъставяне и неподписване от всички заинтересувани лица на акт за непълноти и грешки, е неоснователно.

Основателно е обаче другото възражение за допуснато съществено процесуално нарушение от ответника, а именно неуведомяването на Българска академия на науките за образуваното административно производство.

Съгласно разпоредбата на чл.35 АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Фактите и обстоятелствата се установяват от доказателствата по преписката, които органът събира служебно и от тези, представени от страните – чл.36, ал.1 и ал.2 АПК. Именно с оглед гарантиране правата на всички участници в административното производство, както и с оглед обезпечаване изясняването на действително осъществилата се фактическа обстановка, законодателят е предвидил в чл.26, ал.1 АПК задължение за административния орган за уведомяване на заинтересованите лица за започване на производството. Неизпълнението на това задължение в конкретния случай нарушава правото на защита на оспорващия, тъй като не му е дадена възможност да представи относими към спора доказателства, да направи възражение или да даде обяснения. Нарушението е съществено, тъй като се е отразило върху крайните изводи на органа и съответно върху законосъобразността на оспорения акт.

Съгласно разпоредбата на чл.54, ал.2 ЗКИР, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право трябва да бъде преценявано от СГКК за всеки отделен случай и е основание, въз основа на което да се откаже одобряването на проекта за изменение на кадастралната карта. В разглеждания случай, началникът на СГКК-С. е издал оспорената

заповед въз основа на скица-проект, от която се установява, че при нанасянето на новия имот с проектен идентификатор 68134.1970.4347 се променят границите и площта на имот с ид. 68134.1970.144, собственост на Б., която се легитимира като собственик на имота, въз основа на представените А. № 6510, 6504 по преписка от 28.06.1995г. и Заповед № УЗ-00-6/25.01.1995г. на Министъра на земеделието за редуциране на площта на имота. Изменението на площта на този поземлен имот се е осъществило след легитимацията на заинтересованите страни като собственици на имот стар кадастрален номер 4064, въз основа на Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, възстановен по реда на ЗСПЗЗ № 18, том I, рег.№ 1054, дело № 15/2015г. /л.58-59/, издаден на основание Решение № 10033/79А от 03.07.2009г. на ОСЗ „О. купел“. От приетото и неоспорено заключение на съдебно-техническа експертиза, по безспорен начин се установи, че процесният имот проектен ид. 4347 е идентичен с част от имот ид. 144 по кадастралната карта, собственост на Б.. Следователно заинтересованите страни противопоставят на жалбоподателя свои собственически права върху 3114 кв.м от имот с идентификатор 68134.1970.144 по одобрената със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. кадастрална карта, но тези права могат да бъдат установени в друго съдебно производство, извън настоящото, а именно чрез предявяване на иск за защита на материално право, който следва да бъде решен по общия исков ред. Настоящото производство по своя характер е съдебно-административно и в него е недопустимо да се решават спорове за собственост. Недопустимо е и извършването на такава преценка от административния орган. След като е налице индиция за спор за материално право, приложима е разпоредбата на чл.54, ал.2 ЗКИР и като е одобрил спорното изменение, ответникът е постановил административния акт в нарушение на материалноправните разпоредби.

Ирелевантен към предмета на спора е въпросът следвало ли е да бъде възстановено правото на собственост върху имот стар кадастрален номер 4064, тъй като върху терена, отреден за Ботаническа градина е било изпълнено мероприятието по отреждане. Този въпрос е бил предмет на разглеждане в съдебното производство по чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ, налице е влязло в сила съдебно решение по спора, което е задължително и за настоящия съд – чл.297 ГПК. Настоящото производство има за предмет единствено законосъобразността на Заповед № 18-4172/01.06.2015г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/-С..

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразен административен акт – издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон, което обуславя извод за основателност на жалбата.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените в производството разноски. Такива са доказани в размер на 860 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса, 250 лева за депозит за възнаграждение на вещото лице и 600 лева за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер е определен на основание чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав, на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Българска академия на науките Заповед № 18-4172/01.06.2015г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър-С..

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на Българска академия на науките сумата в размер на 860 /осемстотин и шестдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: